

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie nie zastosowała właściwego kryterium w celu dokonania oceny, czy znak towarowy pozbawiony jest jakiegokolwiek odróżniającego charakteru celem odróżnienia towarów i usług, w odniesieniu do których wnosi się o rejestrację.

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2009 r. — Hubei Xinyegang Steel przeciwko Radzie

(Sprawa T-528/09)

(2010/C 51/82)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (przedstawiciele: F. Carlin, Barrister, N. Niejahr, Q. Azau i A. MacGregor, lawyers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady nakładającego ostateczne cło antidumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾ w zakresie, w jakim nakłada ono cła antidumpingowe na wywóz przez skarżącą i pobiera tymczasowe cła nałożone na taki wywóz lub ewentualnie stwierdzenie nieważności rzeczzonego rozporządzenia w zakresie w jakim stanowi ono o pobraniu tymczasowego cła nałożonego na skarżącą.

— obciążenie Rady kosztami własnymi i kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżącą wnosi o stwierdzenie nieważności Rady (WE) nr 926/2009 z dnia 24 września 2009 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w zakresie, w jakim jej ono dotyczy.

Jako podstawę żądań skarżącą podnosi trzy zarzuty.

Po pierwsze skarżącą utrzymuje, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych identyfikując „produkty objęte postępowaniem” poprzez zdefiniowanie zbyt uproszczonych kategorii produktów. Ponadto skarżącą podnosi, że

Komisja dokonała niewłaściwego porównania z towarami wyprodukowanymi w Stanach Zjednoczonych Ameryki.

Po drugie skarżącą twierdzi, że Rada naruszyła art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego⁽²⁾ wycofując w zaskarżonej decyzji objęcie skarżącą indywidualną procedurą, chociaż ta indywidualna procedura była udzielona jej początkowo przez Komisję podczas postępowania administracyjnego poprzedzającego publikację rozporządzenia tymczasowego⁽³⁾.

Po trzecie skarżącą utrzymuje, że Rada naruszyła art. 9 ust. 4 i art. 10 ust. 2 rozporządzenia podstawowego nakładając ostateczne cło i decydując o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na wywóz do UE „produktów objętych postępowaniem” skarżącą, ponieważ decyzje te opierały się na oczywistym błędzie w ocenie, jeżeli chodzi o istnienie zagrożenia znaczną szkodą.

⁽¹⁾ Dz.U L 262, s. 19

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U 1996 L 56, s. 1)

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 289/2009 z dnia 7 kwietnia 2009 r. nakładające tymczasowe cło antidumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, (Dz.U. L 94, s. 48)

Skarga wniesiona w dniu 5 stycznia 2010 r. — De Lucia przeciwko OHIM (De Lucia La natura pratica del gusto)

(Sprawa T-2/10)

(2010/C 51/83)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Domenico De Lucia SpA (San Felice a Cancelli, Włochy) (przedstawiciel: adwokat S. Cutolo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Egidio Galbani SpA (Melzo, Włochy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 października 2009 r. w postępowaniu R 37/2009-1;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania